

از بحرانی کوچک تا فاجعه‌ای بزرگ

سرمایه‌گذاری در گردشگری و امنیت درازمدت ملی

مقاله

دیگر ناچاریم ویژگی‌های فرهنگی منطقه‌ای را برجسته کرده و به صورتی جالب و جذاب در اوریم طبیعی است که در این شرایط سلایق و دلبستگی‌های گاه متضاد پیدید آیند که ممکن است موجب جمال‌های غیر قابل پیش‌بینی شوند. در چنین شرایطی و برابی جلوگیری از آثار سوء این تضادها لازم است، از هنرهای مختلف کمک بگیریم. هنرها به ویژه هنرهایی چون موسیقی، تئاتر و سینما می‌توانند، جاذبه‌ای منطقه‌ای را به جاذبه‌ای ملی و حتی جهانی تبدیل کنند و بدین ترتیب موجب رفع بسیاری از این تضادها شوند. مثلاً هنگامی که مردم یک منطقه که با زبانی دیگر با یکدیگر گفتگو می‌کنند، تحت تاثیر ترانه‌ای فارسی قرار گیرند، طبعاً آن را زمزمه کرده و نوعی علاقه فرهنگی در آن ها پیدا می‌شود. همین تاثیر را می‌توان معکوس کرد، بدین معنی که متن محلی را به زبان فارسی برگرداند و در كل حوزه‌ملی جاذبه‌ای منطقه‌ای را فعل کردد. عین همین رویدادها را می‌توان از طریق به کارگیری هنرهای نمایش و تجسمی تحقق بخشد. هیچ گاه نباید از آثار درخشان هنر در ایجاد جاذبه‌ی چشم پوشید. هنر گوهر ناشناخته وحدت ملی ما بوده است. درست به همان گونه که شعر توanstت چنین نقشی را در ایران باز کند.

انگیزه‌های سرمایه‌گذاری

می‌گویند بزرگترین و مهم‌ترین عامل در ایجاد انگیزه سرمایه‌گذاری سودآوری است. اما این انگیزه زمانی فعال می‌شود که بتوان از دو مقوله امنیت و دلبستگی‌های منطقه‌ای بهره کافی را به دست آورد. بنابراین لازم است به این نکته توجه داشته باشیم که اگر بسترهاي لازم برای آن که سرمایه‌گذار نتواند بیشترین پول در جیب گردشگر را جذب پروژه‌های آینده خود کند، طبعاً سود کافی را به دست نیاورده و در اینصورت مال خود را وارد چنین ریسک‌هایی نخواهد کرد. بنابراین هر محدودیتی، بویژه در حیطه فرهنگی می‌تواند بازدارنده تحرک سرمایه تلقی شود. هیچ زمانی نباید این اصل را فراموش کنیم که، نمی‌توان در عرصه اقتصاد غیر متمرکز و در عین حال در عرصه فرهنگ متمرکز عمل کرد.

در خاتمه باید آور شویم که تعلل در بکارگیری هر عاملی برای جذب سرمایه و به ویژه ایجاد تضاد در دو حوزه فرهنگ با اقتصاد سیاسی آثاری به مراتب خطرناکتر از آن بازتاب هایی خواهد داشت که امروزه ممکن است حساسیت گروه‌هایی را برانگیزد. در چنین شرایطی انگیزه سرمایه‌گذار برای تحرک سرمایه‌خود از بین می‌رود و تمامی منابعی که می‌توانند آثاری مثبت در توسعه سرمایه‌گذاری بازی کنند تبدیل به خود می‌شوند. طبیعی خواهد بود اگر آثار مثبت به آثاری منفی بدل شوند. یعنی منابع مهم به هدر می‌روند، اشتغال کم می‌شود و بیکاری گسترشده پیدی می‌آید به طوری که فسادی ظاهر می‌شود که بسیار خطرناک تر از فسادی خواهد بود که به گمان عده‌ای با اجرای این طرح ها پیدید می‌آیند. اگر فسادهای اولیه قابل تغییر به روندی مثبت، آن هم از طریق فرهنگی باشند، فسادهای حاصل از بیکاری کل امنیت ملی و فرهنگ جامعه را به خطر خواهند انداخت. هیچ عاقلی برای جلوگیری از بحرانی کوچک خود را به دام بحرانی بزرگتر نمی‌اندازد.

م.قاف

هنگامی که رقم ۵۰ میلیارد دلار فرصت سرمایه‌گذاری در شاخه گردشگری مطرح می‌شود بلاfacile این پرسش مطرح می‌گردد که چرا سرمایه‌گذاران تا کنون از این فرصت‌ها بهره برداری نکرده‌اند؟ اهمیت این پرسش در آن است که اگر بتوانیم پاسخ به آن و دلایل این تأخیر را بیابیم، طبعاً باز هم این روند به تأخیر خواهد افتاد و باز هم ناظر بر تکرار پدیده ای خواهیم شد که قبل از آن را تجربه کرده‌ایم.

شاید مهم ترین عامل بازدارنده تحرک سرمایه در این شاخه، حاصل فقدان آگاهی منطقه‌های هدف نسبت به ارزش‌های این سرمایه و آثار تحرکش در همان منطقه باشد. بنابراین ارزش از این سرمایه گذاری سه جزء منطقه سرمایه‌گذاری، قوانین خاص، یا جامع المشمول مربوط به این شاخه و انگیزه‌های تحرک سرمایه در این مناطق رابطه‌ای فعال برقرار کنیم.

فرهنگ و نحوه‌های زیست در منطقه هدف اولین و مهم‌ترین عامل در تحرک سرمایه در ایران توجه به تنوع فرهنگ و نحوه‌های زیست منطقه‌های هدف سرمایه گذاری است. در این شرایط غرض اصلی و مهم آن است که بتوانیم ارزش‌های سرمایه‌گذاری منطقه‌ای و به خصوص آثار مثبت را که این سرمایه‌گذاری ارتقای اقتصادی و فرهنگی مردم این مناطق می‌گذارد، آشکار سازیم. هنگامی که مردم یک منطقه آثار مثبت این سرمایه‌گذاری‌ها را چه عملی و چه نظری ملاحظه کرند، آنگاه خود به پشتیبان اصلی چنین اقداماتی بدل می‌شوند و از همین طریق است که امنیت سرمایه به صورت فرهنگی حاصل می‌شود. و دیگر کسی نمی‌تواند به بقایه‌های کوچک این طرح را ابتر گذارد و از تحقق عملی آن ها جلوگیری کند. پس اولین و مهم‌ترین اقدام در هنگام تحرک سرمایه‌ها در این شاخه آن است که؛ در هنگام سرمایه‌گذاری در هر منطقه، به آشکار سازی ارزش‌های آن اقدام کنیم. البته نباید موقع داشت که این روند به سهولت انجام گرفته و به ثمر نشیند، ما در آغاز انجام تجربه ای جدید هستیم. این بدان معنی است که در بسیاری از موارد ناچار خواهیم شد به صورتی عمل گرایانه با تجربیاتی که پدید می‌آیند روبه رو شویم و احتمال بسیار می‌رود برخی از ازمون های ما در آغاز به شکست فرجام پیدا کند.

قوانین عام و کشور شمول

دومین عامل در تحرک روند سرمایه‌گذاری استعانت از قوانینی است که بتوانند ساختاری فعال و یک دست و مشترک در حوزه روابط سرمایه با نهادهای دولتی، قانونی، قضایی و منطقه‌ای ایجاد کنند. طبعاً چنین شرطی در چالش با شرط اول قرار دارد. ما از یک سومی خواهیم عناصر و ویژگی‌های منطقه‌ای را مورد توجه قرار داده و آن ها را برجسته کنیم، و از سوی دیگر می‌خواهیم در حوزه ملی میدانی مشترک در میدان‌های ارتباطی و مبادلاتی میان این طرح‌ها برقرار کنیم. برای آن که بتوانیم از آثار تضاد میان عوامل فرهنگی منطقه‌ای با حیطه قوانین جامع ملی جلوگیری کنیم، از یکسو لازم است به حوزه‌های اقتصادی - منطقه‌ای از یکسو حوزه سیاسی - قانونی را به صورت ملی نگاه کنیم و از سوی